

РЕШЕНИЕ

№ 3960

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА

при участието на секретаря СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА Гражданско дело № 20231110114393 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл. 380 от КЗ, вр. с чл. 86,3ЗД.

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл. 380 КЗ за заплащане на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания от травматично увреждане на здравето и преживян стрес и дискомфорт от настъпило на 02.06.2022 г. застрахователно събитие - ПТП, съставляващо застрахователен риск, покрит съгласно договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, страна по който е ответникът, в размер на 10 000лева / частичен иск от общ размер от 20 000лева/ , както и лихва за забава от завеждане на доброволната претенция-23.08.22г. до погасяване на задължението.

Ищецът Н. К. К. твърди, че на 02.06.2022 г., между управлявания от него лек автомобил с рег. № ***** и лек автомобил с рег. № ***** , поради виновното и противоправно поведение на водача на последния, е настъпило ПТП. Поддържа, че към тази дата застраховател на гражданската отговорност на делинквента е ответникът. Твърди, че вследствие на произшествието е претърпял неимуществени вреди - болки и страдания от причинените му вследствие на ПТП телесни увреждания, стрес, както и битов дискомфорт.

Ответникът“ФИРМА“АД оспорва претендирания размер на исковата

претенция, като счита , че търсената от ищеца сума надвишава справедливия размер на обезщетение. Оспорва претенцията за лихва.Моли съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

Фактическият състав на вземането по иска включва следните факти: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка с което ищецът е претърпял болки и страдания, причинени от настъпилите от събитието телесни увреждания и стрес, както и ищецът да е отправил извънсъдебна покана до ответника за обезщетяване на вредите. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, като вината се предполага /чл. 45, ал. 2 ЗЗД/ и на основание чл. 154, ал. 2 ГПК не подлежи на доказване. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на плащане на обезщетението.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 ГПК безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че на процесните дата и място между управлявания от ищеца лек автомобил с рег. № ***** и лек автомобил с рег. № ***** застрахован при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, е реализирано ПТП, което представлява покрит риск, както и че след отправена от ищеца извънсъдебна покана, ответникът е заплатил сума в размер на 25 000лв. на дата 02.12.22г.

От показанията на свидетеля Ст. Ст. се сугановява , че видял ищеца известно време след катастрофата, като последният се придвижвал с патерица поради скъсан ахилес. Споделил на свидетеля, че много го боли и ходи на лекар, като майка му стои с него да го гледа, тъй като при стъпване изпитва болки. Според свидетеля и към момента на разпита кракът на ищеца е отекъл

и е подут-различен от другия.

В показанията си св. К. Д., майка на ищеца , заявява, че са ѝ се обадили след инцидента , като са ѝ съобщили, че синът ѝ е закаран в болница. На следващия ден му била направена операция , след което стоял няколко дни в болница. След операцията ищецът се придвижвал с патерици, като му била поставена ортеза. Около 45 дни според свидетелката ищецът изпитвал затруднения в придвижването, през което време не стъпвал директно върху крака. През цялото това време обслужвала ищеца – за храна, готвене, къпане, пране . След 45-50 дни започнала физиотерапия на крака. Според свидетелката и до момента има удебеляване и зачервяване на крака , ищецът продължавал да изпитва болки, особено сутрин при движение в коляното. Продължава да използва медикаменти за мазане на крака. Ищецът бил дисководещ на свободна практика , като не можел да изпълнява вече тази длъжност, тъй като му било забранено натоварване и вдигане на тежести , за да не получи отново фрактура или скъсване. Трябвало да вика някой да му носи колоните и да ги монтира. Станал по-нервен, напрегнат, променило се психическото му състояние поради обездвижването за дълго време. Намалил контактите си с хора, тъй като не можел адекватно да изпълнява работата си. Изпитва страх при по-екстремни движение, при слизване по стълби, а след инцидента и не шофирал.

Според заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза, което съдът кредитира като компетентно, обективно и пълно, вследствие на ПТП ищецът е получил руптура/ разкъсване на дясното ахилесово сухожилие/ , след което е опериран , извършен е сухожилен шев с конец , поставена му е била гипсова имобилизация, заменена впоследствие с ортеза. Според заключението ищецът е изпитвал интензивни болки след оперативната интервенция в продължение на десет дни , като е имал нужда от прием на обезболяващи медикаменти. Ищецът бил с траен видим белег в областта на дясното ахилесово сухожилие с размер 10 см. и наличие на фиброзно уплътняване в областта на оперативния цикатрикс. През първите 45 дни ищецът се движил с две патерици и бил с ортеза на десния крак , като не стъпвал върху нея. Необходимо било спазването на щадящ двигателен режим за период от около 6 месеца ; бил имобилизиран за срок от 45 дни и се придвижвал с две патерици. Движенията в дясната глезенна става в момента на прегледа му били в нормата , без накуцваща походка и с

възможност за пълен клек и стоеж на пръсти. .Вещото лице е констатирало при прегледа наличие на лека хипотрофия и фиброзно уплътнение в областта на дясната подбедрица и дясното Ахилесово сухожилие , което постепенно ще се възстанови за период от около три години от прегледа. Според вещото лице е възможно предвид получената травма на ахилесовото сухожилие при по-голямо натоварване да се проявява болка в областта за период от около три години.

Съдът, при съобразяване с разпоредбата на чл. 172 ГПК, кредитира изцяло показанията на свидетелите , съпоставяйки същите с приобщените по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза.

По делото е обявено за безспорно, че произшествието е настъпило поради виновното /доколкото не се установи обратното/ и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил.

От показанията на свидетелите, от представените медицински документи, както и от заключението на СМЕ се установява, че вследствие на процесното събитие ищецът е получил посочените с исковата молба травматични увреждания .

Ответникът не оспорва, че настъпилото събитие представлява покрит по имуществената застраховка риск.

Предвид изложеното дотук съдът намира, че е налице основание за възникване на задължение за заплащане на застрахователно обезщетение. Следва да бъде определен размерът на обезщетението. Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съдът намира за установено /от заключението на СМЕ/, че вследствие на описаните телесни увреждания ищецът е търпял болки в областта на засегнатата част на тялото, ограничения в движението, като болките са били най-интензивни в първите десет дни, а са продължили общо около 45 дни, и е възможно да се усещат за период от 3 години от момента на прегледа при натоварване в наранения участък. Според вещото лице по СМЕ към настоящият момент ищецът е напълно възстановен. От показанията на свидетелите съдът намира за доказано по категоричен начин, че ищецът е преживял уплаха и стрес вследствие на събитието. Освен това едно събитие със сериозността на процесното е и неминуемо свързано с преживяване на

стрес и уплаха от участващите в него лица. Допълнително в следствие на събитието е била осуетена възможността за полагане на труд от страна на ищеца и за упражняване на професията.

Според настоящия състав на съда обаче справедливото по размер обезщетение за търпените неимуществени вреди възлиза на заплатената от ответника сума от 25 000лева в резултат на предявената извънсъдебна претенция, като със заплащане на сума в посочения размер, напълно са били обезщетени болките и страданията на ищеца в резултат на причиненото травматично увреждане. Настоящият съдебен състав намира, че заплатеното от ответника обезщетение е съобразено с обичайната съдебна практика в областта на обезщетяването по реда на чл. 52,33Д, като при определяне на справедливия размер са взети предвид както характера и степента на увреждането, в т.ч. и психологически последици, така също и икономическата обстановка и стандарта на живот към процесния период.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на ответника, релевиращи с отговора, че целта на закона е обезщетението по чл. 52,33Д да не води до обогатяване на увреденото лице, а да бъде обективен, балансиран и адекватен паричен еквивалент на претърпените болки и страдания.

Доколкото от доказателствата по делото се установява, че е налице пълно възстановяване на ищеца към датата на прегледа от вещото лице, изготвило експертизата, че не са налице данни за сериозни психологически последици извън получения стрес, младата му възраст, обстоятелството, че остатъчният белег не е във видимата част на тялото и не води до загрозяване на ищеца, съдът намира, че определеният и заплатен размер на обезщетение кореспондира и съответства на претърпените болки и страдания.

Ето защо искът на ищеца, предявен за сумата от 10 000лева / частичен иск от общ размер от 20 000лева/ за обезщетяване на неимуществените вреди, настъпили в резултат на ПТП от 02.06.22г., заедно със законна лихва върху тази сума от 23.08.22г./ датата на завеждане на доброволната претенция/ до окончателното ѝ изплащане, следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

По разностите:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника следва да бъдат присъдени

своевременно поисканите разноси в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение / определено от съда в минимален размер/ . При този изход на делото , на ищеца не се следват разноси за производството.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Н. К. К. с ЕГН ******* **СРЕЩУ** ответник **„ФИРМА“АД, ЕИК ******* иск по чл. 380,КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца **Н. К. К.** сумата от **10 000лева /** **частичен иск от 20 000лева/** , представляваща обезщетение за неимуществени вреди , настъпили в резултат на ПТП от **02.06.22г.** , заедно със законна лихва върху тази сума от датата на завеждане на доброволна претенция – **23.08.22г.** до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА **Н. К. К. с ЕГН ******* да заплати на **„ФИРМА“АД, ЕИК ******* на основание чл. 78, ал.3,ГПК сумата от **100 лева** – разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____